

- *Fingermaling* er uegnet med små vuggestuebørn. Det kræver stadig indgriben fra de voksnes side at forhindre børnene i at smage på malingen eller smøre den ud overalt, og denne modsætning mellem børnenes motivation og materialets art blokerer for den fordybelse i eksperiment og udforskning, som er det væsentlige i den form for beskæftigelse. Egentlige maleaktiviteter bliver først aktuelle, når børnene er vokset fra at ville smage på malingen og viser lyst til at eksperimentere med farver og de figurer, de kan skabe på en flade.

- *Bolledøj*. Hvis det er praktisk muligt at inddrage børnene i hele processen, får de mange forskellige sanseoplevelser; men det er også optagende for dem at ælte den færdige dej, forme boller og følge resultatet frem til bagningen.

De kraftige æltebevægelser styrker hændernes og fingrenes muskler.

- *Trylledej* kan bruges både i vuggestue og børnehave. Det er nemt at gå til og kræver mindre oprydning end f.eks. kartoffelmelslegen; men for de mindste børn er det som materiale ikke nær så interessant som f.eks. kartoffelmelet.

De lidt større vil gå i gang med at ælte og trille kugler og pølser, skære det i stykker med plasticnive, putte det i diverse beholdere og tage det ud igen etc.

Ting som tændstikker, pinde, kogler og fjer i forskellige farver kan yderligere sætte gang i legen, og den voksne kan inspirere børnene ved selv at modellere figurer, der kan digtes historier om.

- *Ler*. For de større vuggestuebørn er vådt ler måske det mest interessante materiale også ud fra en finmotorisk synsvinkel. Leret er forskelligt af føle på alt efter hvor vådt det er, og det lader sig forme på mangfoldige måder; men også her kan den traditionelle produktorientering komme snigende. »Hvad vil du lave?« siger den voksne til en toårig, så snart han har fået udleveret f.eks. en klump ler, og overser måske, at barnet allerede spontant er gået i gang med at bore fingrene ned i det, klemme det i hænderne, banke det fladt, plukke det